

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **RYANT IT, s.r.o.**
sídlem Stanislavova 1509/30, Znojmo
zastoupené advokátem Mgr. Vojtěchem Billem
sídlem Nad Školou 538, Zubří

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno

o žalobě ze dne 14.9.2025 na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Soud vyzývá zástupce žalobce, aby sdělil číslo účtu pro vrácení soudní poplatku ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 14.9.2025, označenou jako žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s.ř.s., se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu a zajistit tak, aby došlo k řádnému projednání odvolání žalobce proti přípisu Městského úřadu Hustopeče, odboru přestupků a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 29.5.2025.
2. Žalobce v žalobě uváděl, že dne 27.5.2025 podal odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu (pozn. soudu v žalobě nebylo konkretizováno), jehož součástí byla žádost podle § 36 odst. 2 správního řádu o zaslání kopie stanoviska správního orgánu I. stupně podle § 88 správního řádu. Prvostupňový správní orgán na tuto žádost reagoval přípisem ze dne 29.5.2025, č.j. MUH/57945/25/142, v němž bylo uvedeno, že žádosti žalobce o zaslání informace o stavu řízení v rozsahu kopie stanoviska vyhotoveného v souladu s ust. § 88 správního řádu nebylo vyhověno. Podle žalobce je uvedená písemnost materiálně rozhodnutím, neboť závazně zasahuje do jeho procesních práv (s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.7.2008, č.j. 1 Ans 5/2008-104). Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal dne 6.8.2025 odvolání a správní orgán I. stupně toto nepostoupil žalovanému a ani o něm nerozhodl v rámci autoremedury. Místo toho zaslal žalobci pouhé sdělení s tím, že odvolání proti rozhodnutí ze dne 29.5.2025 není přípustné. Došlo tím

k porušení ust. § 92 správního řádu, neboť o nepřípustnosti odvolání rozhoduje výlučně nadřízený správní orgán usnesením. Dne 13.8.2025 podal žalobce žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. V reakci na tuto žádost žalovaný žalobci sdělil, že věc již byla pravomocně rozhodnuta v jiném řízení, přičemž odvolání proti rozhodnutí o předání spisu není přípustné. Tím došlo k porušení ust. § 80 správního řádu, nečinnost prvostupňového správního orgánu byla zjevná a měla být odstraněna. Rozhodnutí žalovaného v meritorní věci nemůže procesní vadu zhojit, neboť žalobce má samostatné právo na přezkum rozhodnutí o své žádosti podle § 36 a § 88 správního řádu.

3. Před meritorním posouzením žaloby se krajský soud nedřívě zabýval splněním podmínek řízení, stanovených v s.ř.s. Toto je nezbytným předpokladem připuštění věcného přezkumu žaloby ze strany soudu.
4. Z žalobcem zaslaných podkladů, z části správního spisu zaslaného žalovaným a z části správního spisu připojeného u věci projednávané zdejším soudem pod sp.zn. 56 A 11/2025, týchž účastníků proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.7.2025, č.j. JMK 109234/2025, soud ověřil pro věc rozhodný skutkový stav (ten není mezi účastníky řízení sporný).
5. Správní orgán I. stupně vydal dne 15.5.2025 pod č.j. MUH/52443/25/142 rozhodnutí, kterým shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1, zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), přičemž žalobci byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 27.5.2025 odvolání, v jehož závěru požádal prvostupňový správní orgán o zaslání informace o stavu řízení v rozsahu kopie stanoviska správního orgánu I. stupně předaného nadřízenému správnímu orgánu společně s odvoláním podle ust. § 88 správního řádu, aby se k jeho obsahu mohl vyjádřit. Dne 29.5.2025 vyhotovil správní orgán I. stupně listinu, nadepsanou Vyrozumění o předání odvolání, jímž žalobci sdělil, že odvolání proti shora citovanému prvostupňovému rozhodnutí bylo spolu se spisovou dokumentací vedenou pod sp.zn. OPS/14622/24/61 předáno žalovanému. Dále bylo uvedeno, že žádosti žalobce o zaslání informace o stavu řízení v rozsahu kopie stanoviska vyhotoveném v souladu s ust. § 88 správního řádu nebylo vyhověno, neboť seznámení se s obsahem správního spisu je v souladu s ust. § 38 citovaného zákona spojeno s osobní účastí dotčené či pověřené osoby u správního orgánu, při níž nahlíží do spisu, činí si výpisy, případně požádá o pořízení kopie spisu nebo jeho části; správní orgány nejsou povinny žádným způsobem zasílat části spisového materiálu účastníkům řízení, neboť k seznámení se spisem slouží právě institut nahlížení do něj. Dne 25.7.2025 žalovaný vydal pod č.j. JMK 109234/2025 rozhodnutí, kterým zamítl citované odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hustopeče ze dne 15.5.2025, č.j. MUH/52443/25/142 zamítl a toto zároveň potvrdil. Následně žalobce dne 6.8.2025 podal ke krajskému úřadu listinu nadepsanou jako Odvolání proti rozhodnutí č.j. MUH/57945/25/142 (pozn. soudu: jedná se o shora citovaný přípis prvostupňového správního orgánu žalobci ze dne 29.5.2025), v němž žádal, aby byl uvedený akt zrušen.
6. Dne 13.8.2025 vyhotovil prvostupňový správní orgán pod č.j. MUH/99570/25/142 sdělení adresované žalobci s tím, že sdělení ze dne 29.5.2025, č.j. MUH/57945/25/142 není rozhodnutím, a tudíž proti němu nelze opravný prostředek uplatnit. Dne 13.8.2025 podal žalobce u žalovaného žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, která má spočívat v nepředání odvolání proti aktu prvostupňového správního orgánu z 29.5.2025, č.j.

MUH/57945/25/142, aby mohlo dojít k řádnému projednání odvolání. Dne 10.9.2025 žalovaný sdělením pod č.j. JMK 129722/25 žalobce informoval, že v dané věci nedochází k žádné nečinnosti, odvolání proti rozhodnutí ze dne 29.5.2025 není možné uplatnit a bylo konstatováno, že řízení s žalobcem vedené u žalovaného pod sp.zn. S-JMK 80194/2025/OD/Kš bylo již pravomocně skončeno. Ze spisu zdejšího soudu vedeného pod sp.zn. 56 A 11/2025 bylo zjištěno, že návrhem na zahájení řízení ze dne 19.9.2025 podal žalobce proti citovanému rozhodnutí ze dne 25.7.2025, č.j. JMK 109234/2025 žalobu, přičemž v rámci její části I. byly žalobcem uplatněny shodné námitky jako v nyní projednávané věci.

7. Aktuálně projednávanou žalobou se žalobce domáhá, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat usnesení podle ust. § 80 odst. 6 správního řádu, jímž by jakožto nadřízený orgán rozhodl o ochraně proti nečinnosti prvostupňového správního orgánu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11.3.2010, č.j. 5 Ans 2/2010-127 vyplývá, že usnesení vydané správním orgánem podle citovaného ustanovení správního řádu není rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s. a toto nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví. Nelze se proto žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 s.ř.s. domáhat toho, aby nadřízený správní orgán vydal usnesení podle § 80 odst. 6 správního řádu, tedy usnesení, jímž rozhodne o ochraně před nečinností podřízeného správního orgánu. Za uvedeného stavu není splněna podmínka řízení, spočívající v tom, že žalobní tvrzení musí mít alespoň myslitelnou šanci na úspěch.
8. Podle ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. platí, že ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
9. Z žalobního tvrzení osvědčeného soudem shora uvedenými zjištěnými skutečnostmi jednoznačně vyplývá, že se v předmětné věci nemůže jednat o nečinnost ve smyslu povinnosti žalovaného vydat rozhodnutí ve věci samé, případně osvědčení. Usnesení vydané správním orgánem podle § 80 odst. 6 správního řádu není rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s. a žalobou na ochranu proti nečinnosti, podle § 79 s.ř.s. se nelze domáhat toho, aby nadřízený správní orgán vydal takové usnesení. Z důvodu nenaplnění podmínky řízení je nutné žalobu odmítnout postupem podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro existenci neodstranitelné podmínky řízení.
10. Soud dále poznamenává, že pokud by žalobce mínil podanou žalobou též ochranu před nečinností žalovaného v souvislosti s nevydáním rozhodnutí o odvolání žalobce ze dne 6.8.2025, nebyla by i tak žaloba věcně projednatelná. Žádost učiněná žalobcem v závěru odvolání ze dne 27.5.2025 je svoji podstatou (i) žádostí o nahlížení do spisu v rozsahu stanoviska prvostupňového správního orgánu směřující vůči žalovanému přiloženého k odvolání žalobce proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu č.j. MUH/52443/25/142. Takovýmto způsobem pochopil žádost i prvostupňový správní orgán (viz shora citované vyrozumění o předání odvolání ze dne 29.5.2025). Pokud takovéto žádosti prvostupňový správní orgán nevyhověl, měl o tom postupem podle ust. § 38 odst. 5 správního řádu vydat usnesení. Jednalo by se však o rozhodnutí, kterým se pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem a na takové rozhodnutí by se vztahovala kompetenční

vyluka ve smyslu ust. § 70, písm. c) s.ř.s. a žaloba proti takovému aktu by byla ve smyslu ust. § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná (viz obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2003, č.j. 6 A 164/2002-8). Podobně jako v případě nečinnostní žaloby domáhající se vydání opatření proti nečinnosti, by se jednalo o existenci neodstranitelné podmínky řízení, jak je uvedeno shora. Porušení ust. § 36 odst. 2 správního řádu je pak možno namítat v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve věci přestupku, což žalobce v žalobě ze dne 19.9.2025 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.7.2025 č.j. JMK 109234/2025 přesně činí. Nad rámec uvedeného soud ještě podotýká, že nepřistoupil ani k výzvě žalobci na případnou změnu druhu žaloby podle § 82 násl. s.ř.s., neboť žalobce se výslovně nedomáhal ochrany proti zásahu spočívajícím v nepostoupení odvolání a pokud by tomu tak přesto bylo, dopadala by na takovouto žalobu kompetenční vyluka ve smyslu ustanovení § 85 s.ř.s. Podle formulace žaloby žalobci zjevně nejde o tento druh žaloby, natož o pouhé určení, aby takovýto zásah byl shledán nezákonným. Jak již bylo shora uvedeno, námitky, které žalobce uplatňuje v nynější žalobě, je možno využít v rámci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.7.2025, č.j. JMK 109234/2025, což žalobce činí.

11. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že o žalobě nelze meritorně rozhodnout a je třeba ji postupem podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítnout. Dle tohoto ustanovení platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.
12. O nákladech řízení soud rozhodl postupem podle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
13. Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku má oporu v § 10 odst. 3 in fine zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, ve zní pozdějších předpisů. Podle něj soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, a to ve lhůtě plynoucí z § 10a odst. 1 tohoto zákona.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. 1. 2026

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu